

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: I. Secieru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Natalia Panfil (Ulmanu),
reprezentată de avocatul Liliana Bînzari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de
Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni împotriva Nataliei Panfil (Ulmanu),
intervenienți accesorii Andrei Ulmanu și Societatea cu Răspundere Limitată
„Premier Leasing” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 06 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău

c o n s t a t ă :

La 10 ianuarie 2018, CA „Asterra Grup” SA a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Nataliei Panfil (Ulmanu), intervenienți accesorii Andrei
Ulmanu și SRL „Premier Leasing” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 mai 2015, SRL „Premier Leasing” și
Andrei Ulmanu au încheiat contractul de leasing, având ca obiect automobilul de
model „BMW X5”, nr. de înmatriculare XXXXX.

Reclamanta a relatat că compania de leasing și-a executat obligațiile
contractuale și a transmis lui Andrei Ulmanu automobilul în folosință temporară,
iar ultimul asumându-și obligația de plată a ratelor de leasing, nu le-a achitat.

A specificat că prețul automobilului a fost stabilit de 16 500 de euro, valoarea
contractului de leasing fiind de 23 181,31 de euro. Prețul urma să fie achitat în
termen de 36 luni în rate lunare, egale, de 643,93 de euro.

Totodată, conform condițiilor contractuale, și anume a pct. 4.4. părțile au
stabilit o penalitate de întârziere, în caz de neachitare a ratelor de către locatar, de
1% pentru fiecare zi de întârziere din suma neachitată pentru fiecare lună.

Mai mult, reclamanta a învederat că între SRL „Premier Leasing” și Natalia
Panfil (Ulmanu) a fost încheiat un contract de fidejusiune, prin care aceasta a
garantat executarea obligațiilor contractuale de către Andrei Ulmanu conform
contractului de leasing.

La fel, a indicat reclamanta că la 14 mai 2015, între SRL „Premier Leasing” și CA „Asterra Grup” a fost încheiat contractul de asigurare a riscului financiar nr.025/15, conform căruia neachitarea ratelor pe mărghinea contractului de leasing se consideră caz asigurat și compania de leasing urmează a fi despăgubită.

Urmare a neachitării ratelor de leasing de către Andrei Ulmanu, SRL „Premier Leasing” a înaintat acestuia reclamație, care a lăsată fără răspuns, precum și de către fidejutor.

Ulterior, SRL „Premier Leasing” i-a notificat pe Andrei Ulmanu și Natalia Panfil (Ulmanu) despre rezilierea contractului de leasing și a solicitat achitarea plăților restante la momentul rezilierii și restituirea a automobilului, ceea ce ultimii nu au făcut.

În acest sens, SRL „Premier Leasing” s-a adresat asiguratorului cu cerere de achitare a despăgubirii de asigurare.

Reclamanta a notat că prin ordinul de plată nr. 3987 din data de 08 noiembrie 2017 a achitat SRL „Premier Leasing” despăgubirea de asigurare în sumă de 468695,96 de lei, iar ulterior, Nataliei Panfil (Ulmanu) i-a fost expediată pretenția privind achitarea benevolă a sumei de 468695,96 de lei, conform pct. 5.10 al contractului de asigurare și pct. 5 al contractului de fidejusiune.

CA „Asterra Grup” SA a solicitat încasarea de la Natalia Panfil (Ulmanu) a sumei de 468 695,96 de lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 14 060,87 de lei și suma de 790 de lei, pentru eliberarea informație și citarea pârâtului, precum și cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana a fost admisă acțiunea înaintată de CA „Asterra Grup”; a fost încasat de la Natalia Panfil (Ulmanu) în beneficiul CA „Asterra Grup” suma de 468 695 de lei, suma de 14 060 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 3 500 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 790 de lei cheltuieli de comunicare și obținere a informației.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 10 iulie 2018, Natalia Panfil (Ulmanu) a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe și a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 06 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel depusă de Natalia Panfil (Ulmanu); a fost modificată hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana, prin diminuarea sumei încasate de la Natalia Panfil (Ulmanu) în beneficiul CA „Asterra Grup”, despăgubirii de asigurare de la suma de 468 695,96 de lei până la suma de 410761,49 de lei și cheltuielile de judecată de la suma de 14 060,87 de lei până la suma de 12 322,84 de lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 1301, 1304, 1307, 1313, 1327-1329 din Codul civil, a considerat că prima instanță justificat a dispus încasarea primei de asigurare de la Natalia Panfil (Ulmanu), deoarece se atestă cu certitudine survenirea cazului asigurat și anume, pierderile financiare în consecința neexecutării de către Andrei Ulmanu a obligațiilor ce decurg din contractul de leasing nr. 052 din data de 14 mai 2015, acțiune care la rândul său naște obligația asiguratorului de la plăți despăgubirea de asigurare.

În privința cuantumului sumei despăgubirii de asigurare dispuse spre încasare de la Natalia Panfil (Ulmanu), Colegiul a reținut că la 08 noiembrie 2017, CA

„Asterra Grup” a achitat în beneficiul SRL „Premier Leasing” despăgubirea de asigurare în cuantum de 468 695,96 de lei (f.d. 27).

Or, în cadrul examinării cauzei în instanță de apel, apelanta a prezentat ordinul de plată nr. 177 din 08 noiembrie 2017, în temeiul căruia SRL „Premier Leasing” a restituit CA „Asterra Grup” SA suma de 57 934,47 de lei, ca fiind suma achitată în surplus conform ordinului de plată nr. 3987 din 08 noiembrie 2017.

Prin urmare, Colegiul a ajuns la concluzia că hotărârea instanței de fond prin care a fost dispusă spre încasare suma despăgubirii de asigurare în sumă de 468 695,96 de lei, urmează a fi modificată, fiind dispusă spre încasare de la Natalia Panfil (Ulmanu) în beneficiul CA „Asterra Grup” SA cu titlu de despăgubire de asigurare suma de 410 761,49 de lei și respectiv cheltuielile de judecată, proporțional părții admise din pretenții, ceea ce la caz constituie suma de 12 322,84 de lei.

În privința argumentului invocat în cererea de apel referitor la faptul că despăgubirea de asigurare a fost dispusă spre încasare în perioada când contactul de asigurare nu mai era valabil, instanța de apel l-a considerat că neîntemeiat și pasibil de a fi respins, deoarece actele cauzei denotă cu certitudine faptul că cazul asigurat a survenit în perioada valabilității contractului de asigurare.

La 20 mai 2019, Natalia Panfil (Ulmanu), reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural, au interpretat în mod eronat legea.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 martie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei prin scrisoarea de însoțire din 18 martie 2019 (f.d. 178), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la 20 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Natalia Panfil (Ulmanu), reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Panfil (Ulmanu), reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Natalia Panfil (Ulmanu), reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Natalia Panfil (Ulmanu), reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, împotriva deciziei din 06 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat